

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Da Sparekasseloven af 28. Maj 1880 traadte i Kraft, den 1. Januar 1881, fandtes der her i Landet 446 Sparekasser med et samlet Tilgodehavende for Interessenterne paa 254 Mill. Kr. og i det hele en Forvaltningskapital paa 272 Mill. Kr. Den 31. Marts 1908 var Antallet af Sparekasser steget til 519; desuden fandtes der 21 Banker eller Bankafdelinger, der ligeledes ere underkastede Indberetningspligt og Tilsyn. Det samlede Antal Institutter, der stod under Tilsyn af Sparekasseinspektøren, var saaledes 540. Sparernes Tilgodehavende udgjorde i alt 839 Mill. Kr.; og lægges hertil Sparekassernes egne Kapitaler samt nogle andre Beløb (optagne Laan m. v.), i alt 53 Mill. Kr., naas for de nævnte Institutter en samlet Kapitalmasse paa 892 Mill. Kr., hvis Forvaltning Sparekasseinspektøren har at føre Tilsyn med.

Denne stærke Stigning i Sparekassernes Antal og Størrelse har, i Forbindelse med de urolige Forhold i de sidste Aar, i høj Grad skærpet Kravene, dels om en bedre Kontrol med Forvaltningen indenfor Sparekasserne selv, dels om et mere virksomt Tilsyn fra Statens Side end det, der kan ydes af en enkelt Mand overfor et saa stort Antal Institutter og en saa stor Kapitalmasse.

Under Hensyn hertil blev der af Indenrigsministeriet i Rigsdagssamlingen 1908—09 i Folketinget fremsat et Forslag til Lov om Ændring i og Tillæg til Lov om Spare- og Laanekasser Nr. 64 af 28. Maj 1880 (Rigsdagstidenden 1908—09, Tillæg A. Sp. 4453; Folketingstidenden Sp. 6717). Forslaget kom imidlertid ikke til Behandling. Dette Forslag gik dels ud paa en Udvidelse af Sparekassetilsynet og Indførelse af nye Kontrolbestemmelser, dels indeholdt det en Række Bestemmelser, der begrænsede Sparekassernes Dispositionsfrihed for saaledes at skabe større Sikkerhed.

Det her foreliggende Forslag til en ny Sparekasselov holder sig derimod til Principperne i Loven af 28. Maj 1880. Det gaar kun ud paa at udvide det ved denne Lov indførte Tilsyn og skærpe de ved den givne Kontrolregler. Det indskrænker sig til at foreslaa de Foranstaltninger, som maa anses for paatrængende nødvendige, og om hvis Betimelighed der formentlig vil være Enighed.

De Bestemmelser, der kunne ventes at

give Anledning til principmæssig Uenighed, har man derimod ikke ment at burde optage til Behandling ved denne Lejlighed.

Det er nemlig Ministeriets Opfattelse, at der trænges til en samlet Ordning af vore Sparekasse- og Bankforhold gennem en ny Sparekasselov og en ny Banklov, der dels give Regler for disse Pengeinstitutters Dispositioner, dels sætte et klarere Skel mellem Sparekasser og Banker.

Hvis den nu foreslaaede Lov vedtages, er det da Ministeriets Agt, efter Forhandling med Ministeriet for Handel og Søfart, at foranledige nedsat et Udvalg til Udarbejdelse af Lovforslag herom; men man har ikke ment det hensigtsmæssig i Loven at fastslaa Nedsættelsen af en Kommission, saaledes som det var foreslaaet i Fjor.

Med Hensyn til de enkelte Bestemmelser i Lovforslaget bemærkes følgende:

Til § 1.

Tilsynet med de enkelte Sparekassers Virksomhed er hidtil fra Statens Side blevet udøvet gennem Sparekasseinspektøren. Imidlertid er det kun et forholdsvis mindre Antal Kasser, der aarlig har kunnet underkastes Tilsyn (i Regnskabsaaret 1908—09 64 Kasser). Det store Antal Sparekasser — for Tiden 540 — er spredt over hele Landet, og der paahviler Embedet saa mange andre Forretninger, at disse i høj Grad lægge Beslag paa Inspektørens Tid og Kræfter. Foruden Indregistrering og Gennemsyn af 540 Regnskaber, hvis enkelte Poster skulle protokolleres, og hvoraf en ikke ringe Del hvert Aar sendes tilbage med Udsættelser, føres der af Inspektoratet en omfangsrig Korrespondance med Ministeriet og med de enkelte Sparekasser. Inspektøren er desuden Ministeriets Konsulent i alle Anliggender Sparekasserne vedrørende; han skal vejlede og kontrollere Sparekasserne med Hensyn til Vedtægters Affattelse og Overholdelse, og han afgiver hvert Aar 2 Beretninger, en til Ministeriet og en til Statens statistiske Bureau. Dertil kommer, at de Midler, der have været anviste ham til Rejser, have været ret begrænsede — ca. 1,700 Kr. aarlig, hvoraf skal udredes dels Befordringsudgifter, dels Diæter —, og endelig føre Forholdene det med sig, at adskillige Sparekasser maa underkastes et hyppigt Tilsyn, hvad der nødvendigvis maa gaa ud over Tilsynet med de andre. Til en vis Grad har der